

Hvad angaar de Forslag, der under Nr. 26 og 29 ere stillede til § 14, og som det ærede 5te Medlem fra 1ste Kreds (Andersen) nylig har omtalt, er jeg rigtig nok ganske uenig med dette ærede Medlem og ogsaa med Mindretallet om den Ændring, der her foreslaas. Det er en meget væsentlig Ændring, og den strider i Virkeligheden mod hele Tendensen i det foreliggende Lovforslag. Det er jo ikke saa megen Beskyttelse for den mindre Virksomhed, som Lovforslaget i og for sig, naar det forlader dette Ting, vil komme til at indeholde, men en af Bestemmelserne i den Henseende er dog, som for Resten det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) meget nøje præciserede, det Forslag, at Fabrikker og Haandværkere ikke ere berettigede til at have mere end et Udsalgssted i samme næringskreds. Det er jo, som det blev fremhævet, paa ingen som helst Maade til Skade for den mindre Haandværker, at denne Bestemmelse gennemføres, hvorimod det er en Begrænsning i Kapitalistens Rettighed til at overvælde den mindre næringsdrivende ved at etablere en hel Række af Udsalgssteder i samme Kommune. Det har derfor undret mig, at netop det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds, som jo dog ikke ellers er en Beundrer eller Ven af Kapitalen, har ønsket, at den skulde beholde denne Rettighed, som er bleven følt temmelig haardt af mange mindre næringsdrivende. For mig stiller det sig desuden saaledes, at der kommer en Modsigelse i Loven, dersom man vedtager Mindretallets Ændringsforslag Nr. 26. Dette gaar jo nemlig ud paa, at Haandværkere og Fabrikker skulle være berettigede til i den Kreds, hvor de ere berettigede til at drive Næring, at falholde deres Varer fra deres Værksteder, Fabrikker, Bopæle og fra aabne Boder. Men en Mand, der falholder sine Varer fra en anden Bod, vil man ikke kunne frakende Betegnelsen handlende, — det tror jeg, alle ville være enige med mig i — men ikke desto mindre lyde de 3 næste Linier i Ændringsforslaget saaledes: „En handlende er kun berettiget til at holde Udsalg fra en aaben Bod i den Kreds, hvor han har Næringsadkomst.“ Jeg tror nok, at det oprindelige Lovforslag, saaledes som det stiller Haandværkere, Fabrikker og handlende, vil være langt at foretrække for Bestemmelsen i dette Ændringsforslag, hvor det dog maa siges, at man giver den ene handlende en Rettighed, man nægter den anden handlende. Ogsaa af den Grund kunde jeg ønske, at

man fulgte Flertallet paa dette Punkt, som ganske vist maa betegnes som et væsentligt Punkt, og hvis man fra Mindretallets Side vilde indrømme noget, som man vilde kunne sige, var af nogen væsentlig Betydning for Haandværk og Industri, tror jeg, at man netop paa dette Punkt vilde have et godt Sted til at vise Imødekommienhed. — Naar der er blevet talt om Indgreb i de bestaaende Virksomheder ved Forslaget paa dette Punkt, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at § 75 i Slutningen tager alt Hensyn til de bestaaende Virksomheder i den Henseende. En næringsdrivende, som allerede har flere Udsalg ved Lovens Ikrafttræden, er i ubegrænset Omfang og i ubegrænset Tid berettiget til at opretholde dem, kun for Selskaber med begrænset Ansvar er der sat en Tidsgrænse, hvad der naturligvis er nødvendigt, naar Talen ikke er om fysiske Personer. — Ændringsforslag Nr. 44 til § 19 angaar atter Skipperen, dog en anden Rettighed en den, som Ændringsforslaget til § 4 omhandler. Saaledes som Mindretallet har stillet dette Ændringsforslag under Nr. 44, forekommer det mig, at denne Ændring om en Ret for Skipperen til at afholde Auktion efter andre Regler end de for andre gældende kunde gøre den Indskrænkning i Auktionsretten, som ellers skulde blive en Følge af Lovforslaget, temmelig illusorisk. Derfor har jeg særlig Betænkelighed ved dette Ændringsforslag, ganske bortset fra, at jeg heller ikke mener, at der i og for sig paa dette Omraade er nogen Anledning til at gøre noget særligt for Skippere, altsaa i Retning af en lettere Adgang for dem til at forauktionere deres Varer end for andre.

Jeg har derefter gennemgaaet alle Mindretallets Ændringsforslag og har saa kun tilbage de af Flertallet foreslaaede principale og subsidiære Forslag angaaende Indførelse af Næringsafgift, henholdsvis Genindførelse af en Næringssskat. Hvad det principale Forslag under Nr. 46 angaar, maa jeg dog sige, at saa længe der for Rigsdagen af Regeringen er fremsat et Forslag, som gaar ud paa Indførelsen af en saadan Næringsafgift for Personer, som drive Næring uden for deres Opholdskommune, forekommer det mig, at det i alt Fald for Regeringens Repræsentant ikke vel er gørligt at tiltræde et Ændringsforslag om, at en tilsvarende Bestemmelse bliver optagen i en anden Lov. Jeg vil derhos genkalde i Erindringen, at den Bestemmelse, som her af Flertallet er foreslaaet under Nr. 46, tidligere har været